

Пренесли Джеки на парахода. Първите дни тя била като болна. Тъгувала за родината си. Седѣла на едно мѣсто, безъ да мръдне и гледала въ една точка.

Моряците съжалили горката майmunка и започнали да я милватъ, да ѝ говорятъ, да ѝ даватъ плодове... Това лека-полека прогонило тъгата на майmunката и тя започнала да се развеселява, да играе съ моряците, да се катери тукъ-тамъ изъ парахода. Джеки слизала често и долу въ парахода, при пещитѣ. Тамъ, като виждала какъ огняритѣ хвърляли вжглища въ пещитѣ, граввала и тя лопата и имъ помагала.

Майmunката обикнала моряците и се привързала много къмъ тѣхъ. Когато параходътъ спиралъ нейде, на нѣкое пристанище, и моряците се готвѣли да слѣзатъ, Джеки не искала да се отдѣли отъ тѣхъ... Тя скачала на рамото на нѣкой морякъ и тѣй, на рамото му, обикаляла пристанището и града...

Следъ дълга обиколка параходътъ пристигналъ въ Бургасъ. Трѣбвало да изпратятъ Джеки въ София. Хванали я, затворили я въ кафеза ѝ... А тя се сърди, вика, крещи!

Докарали Джеки въ София и я предали на Чилингировъ. Той ѝ се радвалъ много. Радвали ѝ се и всички въ кѣщи. Радвали се и всички, които посещавали писателя... Отначало Джеки била тъжна. Тъгувала тя за своите приятели — веселитѣ моряци. Но лека-полека свикнала въ кѣщата на писателя и го обикнала. Обичала тя и всички мъже, а мразила женитѣ. На парахода тя била свикнала само съ мъже... Джеки започнала да прави пакости въ кѣщи. Искала всичко да види, да пипне, да похване... И току, счупи нѣщо. Започнала да отваря самичка и всички врати изъ кѣщата, да тарашува навредъ по стаятѣ, по кухнята, да плаши всички съ ненадейното си появяване.

И веселата, игрива и пѣргвава майmunка дотегнала въ кѣщата на писателя. Тогава, за да се отърватъ отъ нея, подарили я на Зоологическата градина.

Отъ миналата година Джеки си има малко майmunче. То се роди на Димитровденъ и затова го викатъ Димитринка. Малкото израстна на гърба на майка си. Майка му скача по клетката, люлѣ се на вжжената люлка, хваща се тукъ-тамъ, скача по земята, а Димитринка е все на гърба или на гърдитѣ на майка си.

ПРИНЦЪ

Баща на Димитринка е най-голѣмата мъжка маймуна въ Софийската зоологическа градина. Казва се Принцъ. Самичекъ е въ желѣзната си клетка. Ходи гордо, гледа свирепо. Зълъ е много, хапе, рѣмжи. Мѣчно се влиза въ неговата клетка.